

hvad der nu jævnlige finder Sted, og man har under disse særlige Forhold fundet det rimeligt at kunne kræve Sikkerhed, uanset om Tjenestemanden havde stillet Sikkerhed eller ikke.

Reglen kan ikke finde Anvendelse for Statsbanerne, Postvæsenet og Telegrafvæsenet, for hvilke Etater Kasseforordningen ikke nu er gældende.

Til Kapitel V.

Til §§ 39 og 40.

Disse svarer til Kasseforordningens §§ 24, 28 og 35 in fine, for de Regnskabsførere, som er Tjenestemænd, med de Ændringer, som Tjenestemandsløven har indført. Man har ikke ment, saaledes som Kasseforordningens § 29 gør, at burde lade Bøden for ikke rettidig Indsendelse af Regnskaber og Uddrag indtræde automatisk, men har fundet, at ogsaa dette Forhold burde gøres til Genstand for særlig Resolution.

Til Kapitel VI.

Til § 41.

Da Iværksættelsen af de i Forslaget indeholdte Bestemmelser forudsætter Udstedelsen af en Række Instrukser, har man ikke ment, at Tidspunktet for Lovens Ikrafttræden kan bestemmes i selve Loven, men man har foretrukket at foreslaa dette fastsat ved kgl. Anordning.

Da det i § 25 nævnte Statsregnskabsraad skal medvirke ved Udstedelsen af de for Lovens Gennemførelse nødvendige administrative Instrukser, har man dog ment, at dettes Udnævnelse bør kunne foretages, saa snart den fornødne Lovhjemmel foreligger. Af Hensyn hertil er det foreslaaet, at Antallet af Hovedrevisorer fastsættes til 4, indtil Normering har fundet Sted i Overensstemmelse med § 18, 2. Stk.

Til § 42.

Da Bestemmelserne i Kapitlerne IV og V er tænkt at træde i Stedet for den

Del af Kasseforordningen, som er af egentlig Lovindhold, og som forment at burde bibeholdes, kan Kasseforordningen, samtidig med at nærværende Forslag opnaar Lovkraft, ophæves for Statens Kassebetjente, og man har fundet Anledning til særlig at fremhæve, at dermed ogsaa bortfalder den nu for Statskassen i Kassebetjentenes Ejendele hjemlede Panteret, der har vist sig at forvolde saavel Kassebetjentene som Administrationen adskillig Ulejlighed uden at frembyde tilsvarende Fordele for Statskassen.

Derimod har man ikke ment at burde frafalde den Statskassen nu tilkommende Fortrinret i Kassebetjentenes Døds- og Konkursboer.

At Bestemmelserne i Lov Nr. 3 af 7. Januar 1898 maa bortfalde i alt Fald som Lovbestemmelser, er en Følge af, at man har ment at burde overlade Administrationen at bestemme, under hvilken Form en krævet Sikkerhed skal stilles.

Endvidere bør man, da nærværende Lov ogsaa skal gælde for Statsbanerne, Postvæsenet og Telegrafvæsenet, ophæve de Regler i disse Etaters Styrelseslove, der er givne under Forudsætning af, at Kasseforordningen ikke var gældende for disse Etater.

Til § 43.

Eftersom nærværende Lovforslag i sin Helhed kun angaar Statens Regnskabsvæsen, kan den eventuelle Lov ikke uden videre bringes til Anvendelse med Hensyn til Kommuner og offentlige Stiftelsers Regnskabsvæsen, men man har dog ment, at de i Kapitlerne IV og V indeholdte Bestemmelser ogsaa bør søges bragt til Anvendelse paa disses Regnskabsførere, saaledes at Kasseforordningen i sin Helhed kan bortfalde.

Under Overvejelserne om denne Ordning's Indførelse for Kommunernes Vedkommende, vil der blive Adgang for disses Organisationer (Købstadforeningen, Sogneraadforeningen, Amsraadsforeningen og Fællesforeningen for Landkommuner med bymæssig Bebyggelse) til at forhandle om de herhen hørende Spørgsmaal med Finansministeren.